

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 610/2013

af 26. juni 2013

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med Unionens politik vedrørende de ydre grænser er at skabe en integreret forvaltning, der sikrer et højt og ensartet niveau for kontrol og overvågning, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer inden for Unionen og et grundlæggende aspekt af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå bør der indføres fælles regler for standarder og procedurer for kontrol ved de ydre grænser under hensyntagen til, at nogle medlemsstater er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres ved deres ydre grænser. De regler, der indføres, bør bygge på princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne.

(2) Personers frie bevægelighed inden for Schengenområdet er en af de vigtigste resultater i den europæiske integrationsproces. Den frie bevægelighed er en grundlæggende ret, og betingelserne for udøvelsen heraf er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁽²⁾.

(3) Afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser kræver fuld gensidig tillid mellem medlemsstaterne med hensyn til deres evne til fuldt ud at gennemføre de ledsageforanstaltninger, der gør det muligt at ophæve kontrollen.

(4) Den 13. oktober 2006 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)⁽³⁾ i kraft.

(5) Efter flere års praktisk anvendelse har der vist sig at være behov for en række ændringer på grundlag af medlemsstaternes og Kommissionens praktiske erfaringer med anvendelsen af forordning (EF) nr. 562/2006, af resultaterne af Schengenevalueringerne samt af rapporter og anmodninger fra medlemsstaterne og af udviklinger i Unionens primære og afledte ret samt behov for afklaring og en mere effektiv kortlægning af kritiske tekniske problemstillinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.6.2013.

⁽²⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (6) Kommissionens rapport af 21. september 2009 om, hvordan bestemmelserne om stempeling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter fungerer, jf. artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 562/2006, og Kommissionens rapport af 13. oktober 2010 om anvendelse af afsnit III (De indre grænser) i forordning (EF) nr. 562/2006 indeholder konkrete forslag til tekniske ændringer af forordning (EF) nr. 562/2006.
- (7) Nyligt vedtagne lovgivningsmæssige EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold⁽²⁾ nødvendiggør visse ændringer af forordning (EF) nr. 562/2006.
- (8) Samtidig bør visse bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁽³⁾ ("konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen") ændres for at afspejle ændringerne i forordning (EF) nr. 562/2006 og den nuværende retlige situation.
- (9) Ifølge sag C-241/05 Nicolae Bot mod Préfet du Val-de-Marne⁽⁴⁾ er der behov for at ændre de regler, der vedrører beregningen af varigheden af tilladte kortvarige ophold i Unionen. Klare, enkle og harmoniserede regler i alle retsakter, der vedrører dette spørgsmål, vil komme såvel rejsende som grænse- og visummyndigheder til gode. Forordning (EF) nr. 562/2006 og Konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa⁽⁵⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelandslande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelandslande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽⁶⁾, forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)⁽⁷⁾ og forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (10) Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser⁽⁸⁾ (Frontex) ("agenturet") forbedrer den integrerede forvaltning af de ydre grænser og styrker yderligere agenturets rolle i overensstemmelse med Unionens mål om at udvikle en politik med henblik på en gradvis indførelse af begrebet integreret grænseforvaltning.
- (11) For at tilpasse bestemmelserne i forordning (EF) nr. 562/2006 til TEUF bør beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, delegeres til Kommissionen, for så vidt angår vedtagelse af yderligere foranstaltninger for overvågning samt ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 562/2006. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (12) Målene for denne forordning, nemlig at foretage tekniske ændringer af de eksisterende regler i forordning (EF) nr. 562/2006 og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen samt forordning (EF) nr. 1683/95, (EF) nr. 539/2001, (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009 kan kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁹⁾, som henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽¹⁰⁾.

(1) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

(2) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

(3) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

(4) Sml. 2006 I, s. 9627.

(5) EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

(6) EUT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

(7) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

(8) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 1.

(9) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

(10) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, som henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽²⁾.

(15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, som henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁴⁾.

(16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(17) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁵⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(18) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁶⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 562/2006

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 1), litra c), affattes således:

"c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer) for så vidt angår interne færgeruter".

b) Nr. 4) affattes således:

"4) "interne færgeruter": færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan"

c) Nr. 5) ændres således:

i) indledningen affattes således:

"5) "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten"."

ii) i litra a), erstattes ordene "artikel 17, stk. 1" af ordene "artikel 20, stk. 1".

iii) i litra b), erstattes ordene "Fællesskabet og dets medlemsstater" af ordene "Unionen og dens medlemsstater".

d) I nr. 6) erstattes ordene "artikel 17, stk. 1" af ordene "artikel 20, stk. 1".

e) Følgende nummer indsættes:

"8a) "fælles grænseovergangssted": grænseovergangssted placeret på enten en medlemsstats område eller et tredjelandets område, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ud- og indrejsekontrol efter deres nationale ret og i overensstemmelse med en bilateral aftale".

⁽¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

f) Nr. 15 affattes således:

"15) "opholdstilladelse":

- a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (*), og opholdskort, der udstedes i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF
- b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandstatsborgere, som giver opholdsret på den pågældende medlemsstats område, og som er meddelt og offentliggjort i henhold til artikel 34, med undtagelse af:
 - i) midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles, og
 - ii) visa, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (**).

(*) EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

(**) EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1."

g) Følgende nummer indsættes:

"18a) "offshorearbejder": en person, som arbejder på et offshoreanlæg, der er beliggende i territorialfarvandene eller inden for en af medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner som defineret i international havret, og som regelmæssigt vender tilbage til medlemsstaternes område ad sø- eller luftvejen".

2) I artikel 3 affattes litra a) således:

"a) rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".

3) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 3a

Grundlæggende rettigheder

Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret om grundlæggende rettigheder"), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 ("Genèvekonventionen"), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig nonrefoulementprincippet, og de grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten skal afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, vedtages på et individuelt grundlag."

4) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for den normale åbningstid:

- a) for personer eller grupper af personer, hvis det af særlige grunde er nødvendigt med henblik på lejlighedsvis passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller uden for den normale åbningstid, forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige i henhold til national ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige ordninger i bilaterale aftaler. Generelle undtagelser i henhold til national ret og bilaterale aftaler meddeles Kommissionen, jf. artikel 34
- b) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation

c) i overensstemmelse med de specifikke regler i artikel 18 og 19 sammenholdt med bilag VI og VII."

5) Artikel 5 ændres således:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"1. For påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, skal tredjelandstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:"

ii) Litra a) affattes således:

(EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (*).

"a) De skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, der giver indehaveren ret til grænsepassage, og dokumentet skal opfylde følgende betingelser:

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over visa, der udstedes ved grænsen, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009 og bilag XII dertil.

i) det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. I begrundede hastetilfælde kan dette krav dog frafaldes.

(*) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1."

ii) Det skal være udstedt inden for de seneste ti år."

6) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, affattes således:

b) følgende stykke indsættes:

"1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed, herunder navnlig når der er tale om sårbare personer."

"1a. Med henblik på gennemførelse af stk. 1 anses den første opholdsdag på medlemsstaternes område som indrejседatoen, og den sidste opholdsdag på medlemsstaternes område anses som udrejsedatoen. Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, indgår ikke i beregningen af varigheden af opholdet på medlemsstaternes område."

7) Artikel 7 ændres således:

c) Stk. 4 ændres således:

a) I stk. 2 affattes andet, tredje og fjerde afsnit således:

i) Litra a) affattes således:

"Som hovedregel finder den i første afsnit omhandlede minimumskontrol anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.

"a) skal en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til langvarigt ophold, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til langvarigt ophold, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse."

Grænsevagterne kan imidlertid på ikkesystematisk grundlag i forbindelse med minimumskontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, søge i nationale og europæiske databaser for at sikre sig, at personen ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel for medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed.

For så vidt angår personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, må resultatet af sådanne søgninger ikke anfægte disses ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område efter direktiv 2004/38/EF."

ii) Litra b), første og andet afsnit, affattes således:

"b) kan en tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse på medlemsstaternes områder, hvis der udstedes et visum ved grænsen i henhold til artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"Uden at det berører andet afsnit, skal tredjelandstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skriftligt på et sprog, som de forstår eller

med rimelighed kan formodes at forstå, eller på en anden effektiv måde, oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. Kontrol af en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF."

d) Følgende stykke tilføjes:

"8. Når artikel 4, stk. 2, litra a) eller b), finder anvendelse, kan medlemsstaterne også indføre undtagelser fra reglerne i nærværende artikel."

8) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. a) Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A ("EU, EØS, CH"). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 ("visum ikke påkrævet") og del B2 ("alle pas").

Tredjelandstatsborgere, der ikke er visumpligtige ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, og tredjelandstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til langvarigt ophold, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 ("visum ikke påkrævet"), til denne forordning. De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 ("alle pas"), til denne forordning.

b) Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 ("alle pas").

Oplysningerne på de i litra a) og b) nævnte skilte kan anføres på det eller de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

Der er ikke pligt til at stille særskilte baner til rådighed, som er angivet med skiltet i bilag III,

del B1 ("visum ikke påkrævet"). Medlemsstaterne beslutter under hensyn til de praktiske behov, om de vil gøre det, og i givet fald ved hvilke grænseovergangssteder."

b) Stk. 5 udgår.

9) Artikel 10 ændres således:

a) Overskriften erstattes af følgende: "Stempling af rejsedokumenter".

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som direktiv 2004/38/EF finder anvendelse på, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i nævnte direktiv, stemples ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, stemples ved ind- og udrejse."

c) Stk. 3 ændres således:

i) I første afsnit tilføjes følgende litra:

"f) rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale passager- og godstog

g) rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der fremviser et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF."

ii) Andet afsnit affattes således:

"Anmoder en tredjelandstatsborger herom, kan det undtagelsesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende. I så fald attesteres ind- eller udrejse på et særskilt ark med angivelse af den pågældendes navn og pasnummer. Dette ark udleveres til tredjelandstatsborgeren. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan føre statistik over sådanne undtagelsestilfælde og kan fremsende disse statistikker til Kommissionen."

10) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke afkræftes, kan tredjelandsstatsborgeren sendes tilbage i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (*) og med national ret under overholdelse af nævnte direktiv.

(*) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98."

b) Følgende stykke tilføjes:

"4. De relevante bestemmelser i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis der ikke er påført et udrejestempel."

11) Artikel 12 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Hovedformålet med grænseovervågning er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt. En person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende yderligere foranstaltninger for overvågning."

12) Artikel 13, stk. 5, affattes således:

"5. Medlemsstaterne indsamler statistisk materiale om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil, og nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt om, ved hvilken type grænse (land, luft, sø) de er blevet nægtet indrejse, og indsender det statistiske materiale én gang om året til Kommissionen (Eurostat) i

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse. (*)

(*) EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23."

13) Artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannede under hensyn til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er fastsat og udformet af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004. Uddannelsesprogrammet skal indeholde specialuddannelse i at opdage og håndtere situationer vedrørende udsatte personer som f.eks. uledsagede mindreårige eller ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne tilskynder med støtte fra Agenturet grænsevagterne til at lære de fremmedsprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver."

14) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

"Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 4, 5 og 7-13"

15) Artikel 19, stk. 1, ændres således:

a) I første afsnit tilføjes følgende litra:

"g) redningstjenester, politi og brandvæsen samt grænsevagter

h) arbejdstagere på offshoreanlæg."

b) Andet afsnit affattes således:

"Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 4, 5 og 7-13".

16) Artikel 21, litra d), affattes således:

"d) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse for tredjelandsstatsborgere til at anmelde deres tilstedeværelse på dets område i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22 i Schengenkonventionen"

17) Artikel 32 affattes således:

"Artikel 32

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende ændringer af bilag III, IV og VIII."

18) Artikel 33 affattes således:

"Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 32, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 19. juli 2013.

3. Den i artikel 12, stk. 5, og artikel 32 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold artikel 12, stk. 5, og artikel 32 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

19) Artikel 34, stk. 1, ændres således:

a) litra a) affattes således:

"a) listen over opholdstilladelser med angivelse af, hvilke der er omfattet af henholdsvis artikel 2, nr. 15), litra a), og artikel 2, nr. 15), litra b), og medsender en model for de opholdstilladelser, der er omfattet af artikel 2, nr. 15), litra b). Når opholdskort er udstedt efter direktiv 2004/38/EF, skal dette specifikt angives, og der skal udsendes en model af opholdskort, der ikke er udstedt i overensstemmelse med den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002."

b) følgende litra tilføjes:

"ea) undtagelser fra bestemmelserne vedrørende passage af de ydre grænser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a)

eb) de i artikel 10, stk. 3, omhandlede statistikker."

20) Artikel 37, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 21, litra c) og d), de sanktioner, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og bilaterale aftaler, som er tilladt i medfør af denne forordning. Senere ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage."

21) Bilag III, IV, VI, VII og VIII til forordning (EF) nr. 562/2006 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen

I konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen foretages følgende ændringer:

1) I artikel 18, stk. 1, erstattes ordene "tre måneders" af ordene "90 dage".

2) Artikel 20 ændres således:

a) I stk. 1, erstattes ordene "tre måneder i løbet af en seksmåneders periode regnet fra datoen for første indrejse" af ordene "90 dage inden for en periode på 180 dage".

b) I stk. 2, erstattes ordene "tre måneder" af ordene "90 dage".

3) Artikel 21 ændres således:

a) I stk. 1 erstattes ordene "tre måneder" af ordene "90 dage inden for en periode på 180 dage"

b) Stk. 3 udgår.

4) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

En udlænding, der er indrejst lovligt i en af de kontraherende parts område, kan på hver enkelt kontraherende parts betingelser forpligtes til at melde sig til de kompetente myndigheder hos den kontraherende part, i hvis område den pågældende indrejser. Hver enkelt kontraherende part kan vælge, om udlændinge skal melde sig ved indrejsen eller inde i landet senest tre arbejdsdage efter indrejsen i den pågældende kontraherende parts område."

5) Artikel 136 ophæves.

Artikel 3

Ændring af forordning (EF) nr. 1683/95

Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1683/95 affattes således:

"Artikel 5

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved "visum", et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (*).

(*) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1."

Artikel 4

Ændring af forordning (EF) nr. 539/2001

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 2, affattes første afsnit således:

"Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage".

2) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved "visum", et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (*).

(*) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1."

Artikel 5

Ændring af forordning (EF) nr. 767/2008

Artikel 12, stk. 2, litra a), nr. iv) i forordning (EF) nr. 767/2008 affattes således:

"iv) har allerede opholdt sig på medlemsstaternes område i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed."

Artikel 6

Ændringer af forordning (EF) nr. 810/2009

I forordning (EF) nr. 810/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. Ved denne forordning fastsættes procedurer og betingelser for udstedelse af visa til transit gennem eller forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage."

2) Artikel 2, nr. 2, litra a), affattes således:

"a) transit gennem eller et forventet ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage"

3) Artikel 25, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) når der af årsager, som konsulatet finder begrundede, udstedes et nyt visum med henblik på et ophold, der skal foretages inden for samme periode på 180 dage, til en ansøger, som inden for den pågældende periode på 180 dage allerede har fået ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed til et ophold på 90 dage."

4) Artikel 32, stk. 1, litra a), nr. iv), affattes således:

Artikel 7

Ikrafttræden

"iv) allerede har opholdt sig på medlemsstaternes område i 90 dage i den igangværende periode på 180 på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed"

Denne forordning træder i kraft den 19. juli 2013.

5) Bilag VI, VII og XI til forordning (EF) nr. 810/2009 ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning.

Artikel 1, nr. 5, litra a), nr. i), artikel 1, nr. 5, litra b), artikel 2, nr. 1) og 2), artikel 2, nr. 3, litra a), artikel 3, 4, 5 og 6 og bilag I, punkt 3 og bilag II anvendes fra den 18. oktober 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. SHATTER

Formand

BILAG I

I bilagene til forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

1) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Del B affattes således:

"DEL B1: "visum ikke påkrævet"

DEL B2: "alle pas".

"

b) I del C indsættes følgende skilte mellem skiltene "EU, EØS, CH" og "ALLE PAS":

"

"

2) Bilag IV, punkt 3, første afsnit, affattes således:

"3. Når tredjelandsstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet som hovedregel på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt."

3) I bilag V, Del B, "Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen", affattes litra f) således:

" (F) den pågældende har allerede opholdt sig 90 dage inden for den forudgående periode på 180 dage på Den Europæiske Unions medlemsstats område".

4) I bilag VI foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 ændres således:

i) I punkt 1.1. tilføjes følgende punkt:

"1.1.4. Fælles grænseovergangssteder

1.1.4.1. Medlemsstaterne kan indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ind- og/eller udrejsekontrol efter deres nationale ret på den anden parts område. Fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten en medlemsstats område eller tredjelandets område.

1.1.4.2. Fælles grænseovergangssteder placeret på en medlemsstats område: Bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på en medlemsstats område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra et tredjeland kan udføre deres opgaver i den pågældende medlemsstat under overholdelse af følgende principper:

a) International beskyttelse: En tredjelandsstatsborger, der anmoder om international beskyttelse på en medlemsstats område, har adgang til de relevante procedurer i medlemsstaten i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet.

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: Hvis tredjelandets grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom, underretter de medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning heraf i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten uanset den pågældende persons nationalitet.

c) Personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som indrejser på Unionens område: Tredjelandets grænsevagter må ikke forhindre personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i at indrejse på Unionens område. Hvis der er forhold, der begrunder, at en person nægtes udrejse fra det pågældende tredjeland, underretter tredjelandets grænsevagter medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning heraf i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten.

1.1.4.3. Fælles grænseovergangssteder placeret på et tredjelandets område: Bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på et tredjelandets område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra en medlemsstat kan udføre deres opgaver i det pågældende tredjeland. Ved anvendelsen af denne forordning anses al kontrol, der udføres af medlemsstaternes grænsevagter ved et fælles grænseovergangssted på et tredjelandets område, for at være udført på den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaternes grænsevagter udfører deres opgaver i henhold til forordning (EF) nr. 562/2006 og under overholdelse af følgende principper:

a) International beskyttelse: En tredjelandsstatsborger, der er kommet igennem tredjelandets grænsevagters udrejsekontrol og derefter anmoder medlemsstatens grænsevagter i tredjelandet om international beskyttelse, har adgang til den relevante medlemsstats procedurer i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons overførsel til medlemsstatens område.

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: Hvis medlemsstatens grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til at arrestere en person eller anbringe den pågældende i varetægt eller til at beslaglægge ejendom, handler de i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons eller genstands overførsel til medlemsstatens område.

c) Adgang til it-systemer: Medlemsstaternes grænsevagter skal kunne anvende informationssystemer, der behandler personoplysninger, jf. artikel 7. Medlemsstaterne skal have mulighed for at iværksætte de i henhold til EU-retten fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikkeautoriseret adgang, herunder adgang for tredjelands myndigheder.

1.1.4.4. Før en medlemsstat indgår eller ændrer en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder, rådfører den sig med Kommissionen om foreneligheden af aftalen med EU-retten. Allerede eksisterende bilaterale aftaler meddeles Kommissionen senest den 20. januar 2014.

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med EU-retten, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de dele, som er konstateret uforenelige, fjernes."

ii) Punkt 1.2.1. og 1.2.2. affattes således:

"1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog og tomme tog, kontrolleres. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal foretages, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4. Denne kontrol skal udføres på en af følgende måder:

- på den første ankomstbanegård eller den sidste afgangsbangård på medlemsstatens område
- på toget på strækningen mellem den sidste afgangsbangård i tredjelandet og den første ankomstbanegård i medlemsstaten eller omvendt
- på den sidste afgangsbangård eller den første ankomstbanegård på tredjelandets område.

1.2.2. For at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4., også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

- på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- på de banegårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget
- i toget på strækningen mellem banegårdene på et tredjelands område og banegårdene på medlemsstatens område, såfremt passagererne bliver i toget."

b) Punkt 3.1. affattes således:

"3.1. *Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik*

3.1.1. Kontrol med skibe gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet eller om bord på skibet i territorialfarvandet som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention. Medlemsstaterne kan indgå aftaler, i henhold til hvilke kontrollen også kan udføres under rejsen eller ved skibets ankomst eller afrejse på tredjelandets område, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4.

3.1.2. Skibsføreren, skibsagenten eller en hvilken som helst anden person, der har fået tilladelse hertil af skibsføreren eller er godkendt på en måde, der er acceptabel for den berørte offentlige myndighed (i begge tilfælde herefter benævnt "skibsføreren"), opstiller en liste over besætningen og eventuelle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste) i konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer:

- senest 24 timer før ankomsten i havn eller
- senest på det tidspunkt, hvor skibet afgår fra den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller
- hvis anløbshavnen er ukendt eller ændres under rejsen, da så snart denne oplysning foreligger.

Skibsføreren sender listen/listerne til grænsevagterne eller, hvis det er fastsat i national ret, til andre relevante myndigheder, som straks fremsender listen eller listerne til grænsevagterne."

3.1.3. Grænsevagterne eller de i punkt 3.1.2. nævnte myndigheder sender en kvittering (en undertegnet kopi af listen eller listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.

3.1.4. Skibsføreren giver straks de kompetente myndigheder meddelelse om eventuelle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere giver skibsføreren straks og inden for fristen i punkt 3.1.2. de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

Uanset artikel 4 og 7 foretages der ikke systematisk grænsekontrol af de personer, der forbliver om bord. Grænsevagterne foretager dog kun en gennemsøgning af skibet og kontrol af personer, der forbliver om bord, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

3.1.5. Skibsføreren underretter rettidigt og i henhold til gældende bestemmelser i den pågældende havn de kompetente myndigheder om skibets afrejse."

c) Punkt 3.2. ændres således:

i) Punkt 3.2.1. affattes således:

"3.2.1. Krydstogtskibets skibsfører meddeler de kompetente myndigheder krydstogtets rute og program, så snart disse er fastlagt og senest inden udløbet af fristen i punkt 3.1.2."

ii) Punkt 3.2.2, andet afsnit, affattes således:

"Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring."

iii) I punkt 3.2.3., litra a), og punkt 3.2.3., litra b), erstattes ordene "punkt 3.2.4." af ordene "punkt 3.1.2."

iv) Punkt 3.2.3., litra e), andet afsnit, affattes således:

"Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring."

v) Punkt 3.2.4. udgår.

vi) I punkt 3.2.9. udgår andet afsnit.

vii) I punkt 3.2.10. tilføjes følgende litra:

"i) Punkt 3.1.2. (pligt til at indsende en passager- og besætningsliste) finder ikke anvendelse. Hvis der skal udarbejdes en liste over de ombordværende i henhold til Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (*), skal skibsføreren sende de kompetente myndigheder i ankomsthavnen på medlemsstaternes område en kopi af denne liste senest tredive minutter efter skibets afgang fra en havn i et tredjeland.

(*) EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35."

viii) Følgende punkt tilføjes:

"3.2.11. Hvis en færge, der kommer fra et tredjeland, som anløber mere end én havn på medlemsstaternes område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen.

Kontrollen af personer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i ankomsthavnen. Den omvendte procedure finder anvendelse, når bestemmelseslandet er et tredjeland."

ix) Følgende punkt med overskrift tilføjes:

"Cargoforbindelser mellem medlemsstater

3.2.12. Uanset artikel 7 gennemføres der ingen grænsekontrol af cargoforbindelser mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af varer.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når det er berettiget på grundlag af en risikovurdering vedrørende den indre sikkerhed og ulovlig indvandring."

5) I bilag VII foretages følgende ændringer:

a) I punkt 3 affattes punkt 3.1. og 3.2. således:

"Uanset artikel 4 og 7 kan medlemsstaterne tillade, at søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003), konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og de relevante bestemmelser i national ret, uden at henvende sig til et grænseovergangssted indrejser på medlemsstaternes område i forbindelse med, at de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, eller udrejser fra medlemsstaternes område i ved at de vender tilbage til deres skibe, når de er opført på deres skibs besætningsliste, og denne i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

På baggrund af risikovurderingen for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring underkaster grænsevagterne dog søfolkene kontrol i overensstemmelse med artikel 7, inden de går i land."

b) I punkt 6 tilføjes følgende punkter:

"6.4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation i forbindelse med mindreårige og giver Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen stiller en liste over disse nationale kontaktpunkter til rådighed for medlemsstaterne.

6.5. Er der tvivl vedrørende nogen af de forhold, der er omhandlet i punkt 6.1., 6.2. og 6.3., anvender grænsevagterne listen over nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation vedrørende mindreårige."

c) Følgende punkter tilføjes:

"7. Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter

Ordningerne for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, samt for grænsevagter, der passerer grænsen under udførelsen af deres erhvervsmæssige opgaver, skal fastsættes i national lovgivning. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tredjelands vedrørende disse personkategoriers ind- og udrejse. Disse ordninger og bilaterale aftaler kan omfatte undtagelser fra artikel 4, 5 og 7.

8. Arbejdstagere på offshoreanlæg

Uanset artikel 4 og 7 skal arbejdstagere på offshoreanlæg som defineret i artikel 2, nr. 18a, som regelmæssigt ad sø- eller luftvejen vender tilbage til medlemsstaternes område uden at have opholdt sig på et tredjelandets område, ikke systematisk kontrolleres.

Der tages dog hensyn til en risikovurdering for så vidt angår ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelandets kyster ligger i umiddelbar nærhed af det pågældende offshoreanlæg, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol."

6) I bilag VIII ændres standardformularen således:

a) ordene "stemplet ved indrejse" erstattes af ordene "stemplet ved ind- eller udrejse" og

b) ordene "indrejst i" erstattes af ordene "indrejst i eller udrejst af".

—

BILAG II

I bilagene til forordning (EF) nr. 810/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag VI, "Standardformular til underretning om og begrundelse for afslag på eller annullering eller inddragelse af visum", punkt 4 affattes således:

"4. De har allerede opholdt Dem på medlemsstaternes område i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed."

- 2) Punkt 4, sidste punktum, i bilag VII affattes således:

"Når et visum har en gyldighed på over seks måneder, er opholdenes varighed 90 dage i hvilken som helst periode på 180 dage."

- 3) Artikel 5, stk. 2, i bilag XI affattes således:

"2. Det udstedte visum skal være et ensartet visum til flere indrejser, der giver opholdsret i indtil 90 dage under De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege."
